

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 22. De sanata socru Simonis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

cui Dominus benignè respondens, & maiora promittens, magno fuit solatio. Vnde discimus sicut officium peccatoris est, exemplo Petri & filij prodigi se humiliare, accusando peccata sua, & se indignum diuina gratia reputando: ita Prælatorum & Patrum spiritualium officium esse, peccatores, dum se in eum modum humiliant, non asperis, sed mollibus potius verbis excipere, eoque animare & consolari.

9. Patres veteres quos Deus elegit in capita & gubernatores populi sui, vt erant Patriarchæ, & post illos Moyfes & Dauid, fuerunt pastores ouium. In noua verò lege Petrus, eiusq; socij, quos Christus postea elegit in gubernatores suæ Ecclesiæ, fuerunt piscatores piscium. Quæ duo genera hominum laboriosam in hoc mundo vitam agunt: nam diu noctuque laborant, & multum patiuntur, vt intelligant Prælati & Principes Christiani se non esse vocatos ad quietem, sed ad labores & afflictiones, non ad quærendum se & sua commoda, sed ad lucrificandos alios, eorūq; salutem & incolumitatem omni studio procurandam.

MEDITATIO XXII.
DE SANATA SOCRV

SIMONIS.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Egredientes de synagoga 4. Apostoli, Matt. 8. inuenerunt socrum S. Petri laborantem febre, & rogarunt pro ea. Luc. 4.*

D

II. IESVS

- II. Iesus illam manu apprehendens imperavit febrim; qua subito discedente, ministrabat eis.
3. Congregata autem ingenti multitudine sanabat omnes agros, atque eijciebat demonia, non sinens ea loqui, & ipsum laudare.

 PROPHETIÆ.

- Esa. 35.* 1. **I**PSE infirmitates nostras accepit, & agrotationes nostras portavit.
- Psa. 106.* 2. Misit verbum suum; & sanavit eos, & eripuit eos de interitionibus eorum.

 DOCUMENTA.

1. **A**postoli non solum inuiserunt focum Petri infirmam, sed charitate permoti etiã intercesserunt pro ea apud Christum. Vade discimus exercenda opera misericordiae erga infirmos, visendo illos, & in necessitatibus eis subueniendo, si non opibus, & praesentia propria, saltem orationibus orando Deum pro eorum valetudine, Quod eo maiori affectu faciendum est, quanto id magis in nostram vtilitatem & profectum spirituales redundat, vti exhortatur sapiens. *Ne te pigeat visitare infirmum, ex his enim in dilectione firmaberis.*
2. Ex hac Apostolorum intercessione discimus, non solum esse solliciti in nostris necessitatibus & infirmitatibus spiritualibus, vt deprece-

precemur Deum pro nobis, vt nos sanare velit, verum etiam in alienis, vt imploremus etiam auxilium pro alijs, & sigillatim vt inuocemus Sanctos, vt ipsi pro nobis Patrem misericordiarum interpellent. Si enim dum essent adhuc in vita mortali, tam solliciti erant de salute aliorum corporali, & à Domino obtinebant quicquid petebant: quanto magis facient nunc, cum securi de pramio gaudent cum Christo in cœlo, & charitatem habeant, quàm in terra habuerint multo excellentiorè & perfectiorem.

3. Febris simplici mandato Christi cessit & agram liberam reliquit ad nostram magnam confusionem; qui voci & mandato Christi semper præbemus nos immorigeros & rebelles; quod manifestum signum est, cum summo rationis & iudicij beneficio à DEO nobis concesso tam foedè abutamur, nos rebus inanibus & senius expertibus esse deteriores.

4. Socrus Petri statim post recuperatam sanitatem, coepit seruire Christo eiusque discipulis. Non vult Deus dona & grâtiâs suas in nobis esse otiosas, sed vt in eis fructum aliquem faciamus, vtamurque ad eum finem, propter quem est eas elargitus. Et idcirco exemplo huius infirmæ nos informat; vt vbi per Christum fuerimus sanati, à spiritualibus morbis, id est, peccatis, non demus nos otio, & torpori, sed bonorum operum exercitati in cultu diuino, & proximorum auxilio, ne per ingratitude nostram, Deo permittente, in priora & forte etiam grauiora peccata relabamur, vacare.

5. Studium huius mulieris in seruitio Christo post valetudinem restitutam præstando,

commonefacit nos, vt dum animaduertimus nos aliquanti temporis iacturam fecisse, & cultum diuinum neglexisse, siue incuria nostra, siue alia de causa id contigerit, debeamus nos maiori sollicitudine in posterum tempus diuino seruitio dedere, operam dando, vt diligentia iacturam prateritam resarciamus, exemplo viatoris, qui dum aduertit se à via aberrasse, hoc iter suum accelerat magis, quo maiorem temporis iacturam aberrando fecit.

6. Post solis occasum Christus curauit multos infirmos. Quamdiu splendet Sol prosperitatis, homines ordinariè sunt infirmi spiritu, varijs febribus vitiorum & delideriorum inordinatorum afflicti. Sed sole occidente, & appropinquante aduersitatum nocte, multi recuperant sanitatem. Tribulatio enim facit, vt homo redeat ad se, & se ad Deum conuertat, sicut dixit sapiens. *Vexatio dat intellectum,* & congruit cum illo, quod scriptum est. *Imple facies eorum ignominia, & quarent nomen tuum Domine.*

7. Exhibant dæmonia multa confitentia Christum esse filium Dei, sed non permittebat ea loqui, vt doceret nos, dæmonem semper habendum pro hoste infesto, nec in malis vel bonis ei communicandum. Nam etsi aliquando videatur aliquid boni vel veri dicere, tamen illud omne refert in malum finem ad nos defraudandos. Præterea docemur quod tunc fortius debeamus reluctare dæmonis tentationibus, quando videtur nostris commodis amplius fauere; nam eius fauores fraudibus pleni sunt.

MEDI-